

Berurah 8-28). However, if he made a *beracha* and spoke out before toiveling the first utensil, (words that are not regarding the *tevila*), then he must repeat the *beracha*. Holding Keilim in the Proper Hand. A right-handed person should hold the *keili* as he says the *beracha* in his right hand. A lefty should do it in his left hand (MB 206-18). After the beracha, he should immerse the object with that specific hand. One may sit when he says the *beracha* (see Magen

Avraham 8-2, Sefer Tevilas Keilim page 155). In Which Mikvah? If a person is *toiveling* utensils in a *mikvah* made for men, he should make the *beracha* outside and then walk in and do the tevila without any interruption. **NOTE:** There are certain men's *mikvaos* that may not be valid for *tevilas keilim*, or at least not valid while the filter is running. This is a *shaila* that must be checked out with the Rav in charge of the mikvah before doing anything further. If one immersed all of his utensils in the *mikvah* without a *keili*, he does not need to make a *beracha* again (see **Mishna** *beracha*, the *tevila* is still valid.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – סוטה לט.

to read from the *Torah מ*שנ"ב The משנ"ב in his מקל מקלים to האי התורה (קלה) to read from the **Torah משנ"ב** The - "דיני קריאת התורה" א אבת המישי. ושבת no ברבים so that 3 days should not go by without hearing תורה Ezra was מיום שני. המישי. ושבת no ברבים 3 people should be lained בל יחיד ויחיד no חיוב a קריה"ת fo תקנה klers: is the כי זיסף ענגיל (ציונים לתורה כלל ט'). (עיין ב"ק פ"ב) be lained פסוקים to no less than 10 ניחיד no חיוב a קריה"ת f lain it & the אומע כעונה evervone's איז through איז א פער איז or is the אומע כעונה or is the בעל קורא evervone's בעל קורא or is the הקהל ???

The ביאור הלכה says one may learn during קריה"ת says one may learn during קריה"ת says this is says this is אמוה מאוד How can one be permitted to learn during *Laining*, how will he hear the בעל קורא. I would sav this לולא דמסתפינא I would sav this? halacha is referring to one who already heard the Laining, but only quietly. However, he concludes that the end of this שמע ike this. גען אברהם brings the **מגן אברהם brings the מש**נ"ב אווי למדקדק בדבריו לכוין דעתו ולשמעם מפי הקורא". The שם שו"ע that was מחמיר that even though there is a אינים מקרא ואחד תרגום that allows one to recite משנ"ב. The אינים מקרא ואחד תרגום that allows one to recite משנ"ב. The משנ"ב adds that many אררונים because without doing so it is harder to be בעל קורא kisten to every word.

ואג׳מאי׳ח ח׳ד. ס׳ כגו ר׳ משה savs one must listen verv intently to דריה׳ינ א not miss one word. If he missed a word or פריק יו if it is the laining of Mondav/Thursdav or שבת מנחה. if the aliva was only 3 posukim exactly, he won't be מצא because he's missing & it would be considered like he only heard 2 full Alivos. If the Aliva was longer than 3 posukim, he would be יוצא בדיעבד.

דרכת שמואל יבמות ס' כא אות א'ז **ר' ברוד בער** brings from his rebbi הרי **חיים who klers: if we don't have a full** ברכת שמואל יבמות ס' כא אות א'ז **ר' ברוד בער**. mav we use רובו ככולו to complete a *minvan* of 10 so we can Lain? Do we need a full מנינ popele that weren't יוצא or is it enough if ביו ס of the minvan wasn't קריה"ת בעשרה א use the איבור ?R' Chaim's הקירה is. What is the הקירה of היא use the הקירה of use the גיבור of 10 & without אישרה א there wasn't a איז מיז א ס חיוב or is the היה" א on every איז but it can only be executed with 10 people? If the איז only created is only created create a רוב תיוב because there is רוב תיוב on every ist we need 10 to Lain, then it's שייד to say שייד because there is רוב תיוב already above הקירה. The מנין says a אדם גדול brought him a ר״ן that even if only מנין of a אים גדול brought him a עיש, that even if only מנין bout him a עיש.

הוא היה אומר

R' Chaim Kanievsky zt"l (Ta'ama D'kra) would say:

A SERIES IN HALACHA

LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (76). Toiveling Food Storage Items.

Details of the Beracha on Tevilas Keilim. In the last few

issues, we mentioned a number of items that because of

halachic doubts regarding their validity are immersed in a

mikvah without a *beracha*. The **Darkei Teshuva** (120:19)

says that even though a *beracha* is not actually spoken on

these utensils, one should still think through the words of the

beracha. Since there is an opinion that doing this is like

actually saying the *beracha* (and it is certainly not a *beracha*

levatala, as the **Pri Megadim** writes in *OC 185:1*), it should

be done. The same is true if one has a *safek* if he needs a

When Toiveling Many Keilim. If one is *toiveling* many

keilim, he should be careful not to talk out during the

immersion process until he has finished *toiveling* all of them.

unless it is something necessary for the immersion. If he did

speak out not regarding the *tevila*, once he was *toivel* a single

beracha on food items. (See V'zos Habracha page 88)

- Why does the Torah mention in the berachos here that we will have what to eat, our trees will bear fruit. and the like? Why not state like in Parshas Ki Savo that we will be blessed with all sorts of riches? Over there, the Torah was talking to all of Klal Yisroel, therefore, Moshe blessed everyone with wealth and riches. However, here, the Torah is talking to Talmidei Chachamim, as it says 'Im Bechukosai Talaichu' - shetiyu ameilim baTorah! Torah scholars don't look for wealth and riches - they are not blessings to them but curses. However, they do wish to have food to eat and fruit bearing trees."

A Wise Man would say: "It is never too late to be what you might have been."

Printed By: Ouality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

We ARE such a beautiful nation ! tooll קבלה לכבוד השכינה tooll קבלה לכבוד השכינה...

Special Mazel Tov to Rabbi & Mrs. Eliezer Abish & Rabbi & Mrs. Menachem Vilner on the chasuna of Yossi & Saraleh. May they build a bavisne'emanb'visroel

855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomavim.org

תררהו צרקהו 1700



Shabbos Kodesh Parshas Behar Bechukosai - Mav 13, 2023 פלג המנחה עש"ק - 6:35 הדלקת נרות שבת - 7:46 ומן קריאת שמע / מ"א - 8:41 ומן קריאת שמע / הגר"א - 9:17

בראתי יצר הרע ובראתי לו

סוף זמו תפילה/הגר"א – 10:29 שהליעת החמה שבת קודש – 8:05 ו מוצש"ק צאת הכוכבים – 8:55 ו צאה"כ / לרבינו תם – 9:17 נאת הגודצ רבי גמלטאל חכוון רביטביץ שליטיא רי שער השוויי

320 אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם ... (כו-ג) – הזהרו במנהג אבותיכם

TO SUBSCRIBE

AND RECEIVE THIS

TORAH SHEET WEEKLY.

WWW.TORAHTAVLIN.ORG

OR SEND AN EMAIL TO

TORAHTAVLIN@

רש״י: יכול זה קיום המצוות. כשהוא אומר: 'ואת מצוותי תשמרו', הרי קיום המצוות אמור, הא מה אני מקיים ׳אם בחוקותי תלכו׳, שתהיו עמלים בתורה. רואים אנו במאמרו של רש״י שאלמלא נאמר ׳ואת מצותי תשמרו׳ היינו אומרים ש׳אם בחוקותי נלכו' קאי על קיום המצוות. כי גם תיבות אלו יש בהן משמעות של קיום המצוות. ורק מפני כפילות הלשון מסיק רש״י שהמכוון הוא על עמל התורה'. והנה דרשו דבי רבי שמעאל (סנהדרין לד.) שהם מתחלקים לכמה ניצוצות, על כן אענה גם אני לפרש בוונת הכתוב בדרך אחר. והוא שכוונת הכתוב בשני הלשונות הם על קיום המעשה. אולם אתה מוצא בעבודת המעשה שני בחינות. מקצתם מוגדרים כ׳חוקים׳ שאי אפשר רדת לעומק טעמם. ומקצתם מוגדרים כ׳משפטים׳ שהם דברים שהדעת סובלתם. הנה על איז שבדרר כלל מתפרשת תיבת 'מצוה' על כלל המצוות. הז על ה'חוקים' והז על ה'משפטים'. מכל מקום יש מקום לפרש שכאז כיווז הכתוב רק לאלו המצוות וטעמם מבואר, מדהקדים להזכיר תחילה את ה׳חוקים׳ בלחוד, וכוונת הכתוב הוא הזהיר על שני מיני יצרים. כי שונה יצר החוקים מיצר המשפטים. יצר החוקים הוא בדרר כלל בבחינת 'לז'. התובע מז האדם את פשר מעשיו. מהם ענינם וטעמם. וכשאיו

אדם יודע לפרשם הוא מגדירו כנער וכסכל, ועל ידי זה מרפה ידיו מלקיימם. שונים הם פני היצר הבא לפתות על המצוות שטעמם מובז, אז איז ביכולתו התלוציו מו המצוות. ועיקר תחבולתו הוא להסכים עם עצם החיוב לקיים את המצוה. אולם מבאר לפניו שבמקרה זה אין תוקף למצוה זה, ומוכיח זאת מכמה טעמים כידוע.

אבשטיון שאר דרב אברדם דנשלי אבשניין שליטיא, בעברי שיוה אברדם ה' אל משה בהר סיני (כה-א)-בענין נחיצות מדת הבמחון בהשי״ת רש״י: ״מה עניז שמיטה אצל הר סיני, והלא כל המצות נאמרו מסיני, אלא מה שמיטה נאמרו כללותיה ופרטותיה ודקדוקיה מסיני אף כולן נאמרו כללותיהן וקיהן מסיני, כך שנויה בתוה״כ״, עכ״ל. והק׳ האור החיים הק׳: עדייז יש מקום שאלתינו למה לא לימד זה אלא במצוה זו בדיוק ולא במצוה ראשונה או אחרונה?

ונראה לענ״ד ליישב הענין בהקדם ביאור מצות שמיטה. הנה כבר האריכו כל המפרשים לבאר טעם ושורש מצות השמיטה. שיסוד המצוה הוא לקבוע בלב כל אחד אחד מדת הבטחוז בהשי״ת. וכ**׳החינור** (מצוה פ״ד) לבאר יסוד מצות שמיטה וז״ל. ועוד יש תועלת אחר נמצא בזה האדם שיוסיף האדם בטחון בשם ברור הוא. כי כל המוצא עם לבבו לתת ולהפקיר לעולם כל גדולי קרקעותיו ונחלת אבותיו הגדלים בכל שנה אחת, ומלומד בכך הוא וכל המשפחה כל ימיו, לא תחזק בו לעולם מדת זכילות הרבה ולא מיצוט הבטחוז". עכ"ל. וא"כ יש לומר. שזהו הטעם מדוע מצות שמיטה נתקשר עם הר סיני. שידוע מה שאמרו חז"ל: "לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המו". שכלל ישראל קבלו את התורה במדבר, ושם לא היה מה לאכול, והקב"ה ברוב חסדו וטובו. המטיר להם מן מן השמים. והיה ניסים גלויים לעיני כל בני ישראל

על שני יצרים אלו רומז לנו הכתוב שעלינו להילחם בהם. והדבר גם מרוייק מלשון הכתוב, כי על ׳חקתי׳ הוא אומר ׳תלכו׳ ועל ׳מצותי׳ הוא אומר ׳תשמרו׳, כי במצוות שהם מובנים להאדם שייך לשון שמירה' שמשמעו הוא גם 'צפיה' כמו שנאמר (בראשית לז. יא) ׳ואביו שמר את הרבר׳ ופירש״י שם: ׳ממתיו ומצפה מתי יבא׳. כי באופו כללי משתוקק האדם לקיים את המצוות כשטעם גבוז להם. וכשהיצר בא להתנגד להם הוא לוחם על בחינת 'תשמרו' כלומר, הוא מבקש לכבות את ההשתוקקות. ועל זה מזהירה התורה את האדם שילחם עמו וכן יקיים את ה'תשמרו'. אולם קיום ה'חוקים' הם בחינת 'תלכו'. היינו מצב של התאמצות.כי מאחר שטעמם אינם ידועים ולפעמים אינם מתקבלים על דעת האדם. לכר צריר בבחינת מה להתאמץ בקיומם. ובפרט כשהיצר לוחם על כר. ועל כז מורה לנו התורה שאכן נתאמץ מאוד לקיים את ה'תלכו'.

לעילוי נשמת ר'

אברהם יוסף שמואל

אלטר בן ר׳ טובי׳ ז״ל

ורעיתו רישא רחל

בת ר' אברהם

שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

<u>ל״ז בעומר – פרק ה׳ דאבות</u>

מובז מאליו שלא כל הנפשות שווים בזה הדבר, כי היראים החדורים באמונה טהורה זוכים שאמונתם היא כתריס בפני היצר המעכב מלקיים את החוקים. והיצר אינו מנסה אפילו לתובעם על החוקים. בידעו שתמימותם יעמודו להם, ותיכף ישיבו לו שמאחר שהדבר כתוב בתורה. הרי זה גזירה מעם ה', והקב"ה אומר לנו חוקה הקקתי ואיז לר רשות להרהר אחריה. אולם עלינו לדעת כי גם אם בהחוקים המפורשים בתורה איז פתחוז פה להיצר להטות אותנו. יש לו על כל פנים איזה פתחוז פה לרפות אותנו ממנהגים שונים שקיבלנו מאבותינו. שאיז בהם חיוב, וגם לפעמים איז אנו יודעים להם טעם וסמר בתורה. ועל אלו מוטל עלינו להתחזק מתור הבנה שגם אם מחמת קוצר השגתינו איז אנו יודעים טעמי המנהגים. יש לכל מנהג טעם ועניז נשגב. ולא נהגו אבותינו בשום מנהג אם לא שראו לכר הכרח וסמר מז התורה. ואם כז הרי גם אלו הז גופי תורה.

שהשי״ת ״כל יכול״ ואין שום דבר אשר אינו ביכולתו מלעשות. וא״כ לפי זה יש לבאר הטעם שמצות שמיטה מקושר עם הר סיני, שהאופן לקיים מצות שמיטה הוא רק עם יבטח בהשי״ת שהוא ית׳ הוא ״כל יכול״, והגם שעל פי דרר הטבע הפרנסה בא ע״י עסק של כל אחד ואחד בשדהו, וא״כ אם בשנת השמיטה איז כל אחד ואחר עוסק בשדהו, מהיכן יהיה להם פרנסה. וע״כ צריך לבטוח בהשי״ת שהוא ית׳ יש לו היכולת לפרנס כל אחד ואחד גם באופו שהוא למעלה בדרר הטבע. ואפילו בדרר נסים. כמו שזו את אבותינו במדבר.

ויש להוסיף עוד טעם בענין הקשר בין מצות שמיטה והר סיני. שכתב **הגר״א** במשלי (כב.יט) וז"ל. "וציקר נתינתו התורה לישראל הוא כדי שישימו בטחונם בה' כמ״ש וישימו באלהים כסלם וגו׳. והוא לפי שעיקר הכל הוא הבטחוז השלם. והוא כלל כל המצוות וכו״. עכ״ל. וכעין זה מובא מהגר״א (אבן שלמה פ״ג) וז״ל. ״ועיקר הכל הוא הבטחוז. ומי שהוא מחסר בטחוז איז תורתו מתקיים בידו וכו'. ומי שלבו טוב במדת הבטחון אף על פי שעובר על עברות חמורות, הוא יותר טוב ממי שמחסר בטחוז שעי״ז בא לידי קנאה ושנאה. אע״פ שעוסק בתורה ובגמילות חסרים. שכל זה אינו אלא לעשות שם". עכ"ל.

וא״כ. מאחר שכל התכלית של כל התורה כולה הוא לכוטח כה׳, א״כ. במצות שמיטה ישרש מדת הבטחוז בלב של כל אחר ואחר.

מעשה אבות סימן

ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבמה עליה ... (כה-ימ)

A fascinating story is told about the neighborhood in Jerusalem known as *Meah Shearim* and its humble origins.

In Hebrew, Meah Shearim means one hundred doors. The Jerusalem neighborhood by that name refers to the one hundred gates evoked in the *Torah* and the *Parshas HaShayua* that was read in the *Beis Haknesses* during the week in which the district was created. It was built during the 19th century, as life in the Old City of Jerusalem became too uncomfortable. The neighborhood houses consisted of two rooms for about ten people, each built next to each other, forming a natural wall, while schools and yeshivos remained in the Old City.

About 120 years ago in the holy city of Jerusalem, lived an *askan* by the name of **R' Zalman Baharan** *zt"l* (son of the holy **R' Nochum of Shadik** zt"l). He had a beloved student by the name of Yissachar who was engaged to be married to a girl from a fine Jerusalem family, with a high pedigree and lineage. Unfortunately, two years passed after their initial engagement and the couple were still not married. Eventually, the bride's father gave Yissachar an ultimatum: either marry my daughter at once, or break off the engagement. The problem was that poor Yissachar did not have two pennies to rub together, let alone enough money to make a wedding and support a wife. He did not know what to tell his prospective father-in-law. So he said nothing and waited for Divine salvation.

R' Zalman Baharan was touched by the young man's plight and longed to help him. At first he considered going door to door collecting donations, but he knew that his student would never accept such a handout. To further complicate matters, his own dire financial straits prevented him from helping Yissachar from his own pocket.

R' Zalman had a cousin who was also named Zalman. To differentiate between the two cousins, one was called R' Zalman Baharan and the other was known as R' Zalman Baharil (ben Harav Yaakov Leib). R' Zalman decided to ask his cousin's advice, and the two Zalmans put their heads together to devise a plan. It was obvious that they couldn't take out a loan, for how would they ever repay it? R' Zalman Baharil then suggested that they wait until Sukkos and sell esrogim, but his cousin countered that it would deprive the regular *esrog* merchants of their livelihood.

In the end it was R' Zalman Baharan himself who came up with a viable plan: There was a vacant lot north of the city, that they hoped to eventually use to build a settlement, although they had yet to obtain enough money to start building. "Why don't we use part of the land to grow wheat for shmura matza?" he suggested. "We'll have lots of customers, as people know they can trust our integrity. We can earn money, and the profits will pay for Yissachar's wedding!"

A fine idea indeed. That very day the residents of Jerusalem were astonished to see two of its most distinguished citizens - R' Zalman Baharan and R' Zalman Baharil - setting out early in the morning, with gardening equipment slung over their shoulders. For three days straight, the two Zalmans weeded and plowed until the ground was ready for seeding. The day after the wheat was planted, a light rain fell - a sign, the two men agreed, that Hashem approved their plan. Indeed, the crop seemed to take to the land and it was not long before they began to see results. A few days later, R' Zalman and his cousin informed the girl's father that the wedding would take place before *Pesach*. After thast, they were able to secured a loan, confident that they could repay it in time. Yissachar and his bride were blissfully wed.

At the end of the season, the two Zalmans harvested the wheat, bundled it into sheaves, and personally milled and sifted it. It was a very fine quality of wheat, and kosher for *Pesach* according to the highest standards of *kashrus*. It sold well, and with the money they earned, they easily repaid the loan.

They continued to succeed in this righteous endeavor until they earned enough money to begin construction on the land, and in this way, the holy community of *Meah Shearim* was founded on the basis of a *mitzvah*.

ברוך הגבר אשר יבמח בה' והיה ה' מבמחו ... (ירמ'ז'י-ז) A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY תורת הצבי על

seems to be an uncontroversial declaration of trust and faith in Hashem, the doubling of the conviction seems superfluous. Surely, if someone does indeed trust in Hashem, he will make Hashem his base of trust. It seems quite obvious. Can it be any other way?

R' Yaakov Ettlinger *zt"l* (Minchas Oni) explains that the basic understanding of Yirmivahu's wording is that there are people who trust in Hashem, but only trust in Him to send them salvation in the way they plan and in the way they act. Often times a person feels confident in his actions because he wholeheartedly believes that Hashem will

Yirmiyahu HaNavi declares, "Blessed is the man who provide the specific answer he wants. However, trust in trusts in Hashem, and Hashem is his trust." While this Hashem can only be just that – trust that the Almighty will do whatever is the best for him, regardless of his personal feelings.

But R' Yaakov takes it a step further. He explains that when faced with the slightest hint of resistance, people tend to give up quite easily. Yirmiyahu's intentions were that a person should never despair of saying that he cannot overcome his desires. Rather, he should place his trust in *Hashem* that if he makes an effort and really wants to do it, Hashem will help him. Because if he does so, then his true belief and trust in Hashem will ultimately come. That is why there is no doubling of language at all

לעילוי נשמת אבינו מורינו ורבינו הרב חיים 📥 ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי יוסף בן ר' ישראל אברהם קויפמאן זצ"ל עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי ... (כו-מו)

N 6

This parsha discusses the frightening curses of the tochacha. I once heard an amusing anecdote that can perhaps help us gain insight into these seemingly ominous *posukim*.

A woman was experiencing the onset of labor and its associated pain. She saw a piece of paper on which several posukim were written. Not knowing how to read, she simply placed it under her pillow as a segula to alleviate her pain and to expedite a smooth labor. Unbeknownst to her they were *posukim* from the *tochacha*! That, notwithstanding, she *Boruch* Hashem had an exceptionally easy time and the shouts of Mazel Tov were soon heard. (Please, do not try this "segula" at home!) Let us delve a bit deeper to understand what transpired here. The Gemara says in Megilla 31b that we always read the tochacha in close proximity to Shavuos because it is a Rosh Hashana of sorts בעצרת נידונים על פירות האילן.

Possibly there is a direct correlation between the crops and the tochacha. As one peruses the posukim of the tochacha, we chance upon a concept. That one may be living life as a "mikra" - a chance happening. Failing to see the Yad Hashem in everything. That is, *Lo Aleinu*, a catalyst for retribution, to shake us into reality.

Parshas Behar is replete with the idea that all our possessions are divinely on loan to us and WE are not the owners. The concept of Shemitah and Yovel, the temporary sales of fields, all teach us this. Thus, the judgment of פירות האילו is how much we realize that all the heavenly gifts bestowed upon us are not *mikra*, by chance.

That is the lesson of the tochacha. Realizing that each child is a gift and not something natural that we deserve means learning the lesson of *Bechukosai*. Hence, she had a healthy baby.

משל למה הדבר דומה וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת ... (כה-כ)

משל: After the sixth grade class in a New York *veshivah* managed to get their third Rebbi to quit in a span of weeks, the principle realized he was going to have to do something drastic to get a rebbi for this class. He posted the position, offering double the regular salary. Naturally, there were many applicants. Here was a *rebbi* job with double the salary. How hard could the class possibly be?

One applicant in particular did very well on the interview. He assured the principle with a great deal of confidence that he was qualified for the job. "Okay," said the principle, "tomorrow, please come and teach a model lesson for the class. Let's see if you are able to deal with them." The applicant got a good night's sleep and came bright and early the next morning. Things started out well and the new *rebbi* thought his charismatic approach was really working.

But he didn't have long to wait. One after another, the boys kept making annoying noises. Knowing he was "on trial," he kept his cool and continued teaching. All was well, until a few minutes went by and he saw paper airplanes under some boys' desks. Apparently they were up to something.

Suddenly, he heard: "One, two, three ATTACK!" Paper planes began to fill the air, until one kamikaze made a direct hit - right into the new rebbi's mouth! Tense with frustration, he was about to scold them, as they deserved, but then he remembered he was still on trial. He faced the class with a glint in his eyes and said, "A plane fell from the sky? So what! You know what else falls from the sky every day? The *tefilla* of 'ברוך שאמר' - it also falls from heaven ...!"

The boys were impressed and he was hired on the spot! this world is a giant test. If we can only internalize נמשל that, our lives would be different and we would have a much easier time dealing with the trials and tribulations of life.

רואה אני אָת דברי אלעזר בן ערך מדבריכם שככלל דבריו דבריכם ... (אבות ב-מ)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM

If someone would ask you, what is the best *midda* that a person should acquire, what would you say? This question was asked by Rav Yochanan ben Zakai to his 5 talmidim. Each one said a different midda. One said a good friend, one said a good eye, and another said a good neighbor. But Rav Elazar ben Arach said a good heart, a lev tov. Rav Yochanan then said that everything that everyone else said is found in the words of Rav Elazar. This means that all the other good middos will be acquired, if one works on achieving the all encompassing *midda* of Lev Toy. What is a Lev Toy and how do we acquire it?

Rabbeinu Yonah explains a *Lev Tov* as one who is patient with others and doesn't get angry. The **Tiferes Yisroel** teaches us that a Lev Tov is someone who responds to people softly and considerately and is always ready to do them favors. Shlomo HaMelech teaches us in "Lev Tov Mishte Tamid." (Mishlei 15,15) A person who has a good heart is as if he is always at a party! In fact these are the last words of the Shulchan Aruch (O'C) which is implying that one should make this a goal of life to achieve a happy frame of mind and have a good and happy heart with all people and throughout the challenges of life.

If this is a goal of life, then certainly it is what we strive to achieve during these lofty days of Sefiras HaOmer which is all about tikkun HaMiddos. The numerical value of Lev is 32 and the numerical value of Tov is 17. The first 32 days of sefira, are days of Lev, when we mourn the 24,000 students of Rabbi Akiva who died for not showing each other sufficient honor. These 32 days after *Pesach* are therefore saturated with "heart" and it is our job to grab the sparks of holiness at this time. The last 17 days are called Toy, since אין טוב אלא תורה". We begin a new and higher level in our journey toward Tikkun HaMiddos and Kabbolas HaTorah. The last 17 days receive their holiness from Shavuos, from the great day of Matan Torah. I think we can all agree with Rav Elazar ben Arach, that one who has a Lev Tov has it all.